

Ny lærer på Hyldagerskolen i 1976

En skole med mange buer

En skole er 'bare' nogle bygninger, en smule penge, nogle mennesker med en masse ideer og virkelyst, samt uendelig mange møder.

Den pædagogiske bue

Mit første møde med skolen foregik en regnfuld og kold eftermiddag i det meget tidlige forår eller den sene vinterperiode i 1976.

Det var en meget anderledes skole! Selvom de fleste var gået hjem, summede skolen af liv. På den lange gang ned til A-sporet (pt. vest) var et par elever ved at klippe en smalfilm, klassen selv havde optaget. Børnehaveklasselæderen var ved at ordne sit lokale og planlægge sammen med sin medhjælper. Inspektøren fortalte om de sorte elevborde, der var valgt så det skulle være nemmere at finde synåle og tråd, når undervisningen i de almindelige timer krævede det.

På vej hjem fra samtalen og rundvisningen besluttede jeg at sige ja til jobbet.

Atmosfæren havde været så afgørende forskellig fra alle andre skoler, jeg havde set.

Den mødemæssige bue

Straks da jeg havde sagt ja, blev jeg inviteret til mine første møder, selvom jeg først skulle starte i august. Hyldagerskolen havde masser af møder - forældremøder, konsultationer, lærerrådsmøder, faglige møder, afdelingsmøder, lfu..... og der blev diskuteret meget og uddelt meget papir. Et par solide ringbind med dagsordener, forslag og referater blev hurtigt fyldt. Og jeg lærte meget bl.a. hvad spørgsmål til forretningsordenen var for noget. Tit var jeg ikke hjemme før midnat.

Den arbejdsmæssige bue

Første skoledag mødte jeg i god tid. Det gjorde de 2 nye kolleger Rudy og Gorm også. Vi mødtes i afdeling A's lærerværelse til resterne af sommerferiefrokosten. (Vi skulle snart lære at opvask og oprydning var faste dagsordenspunkter på møder). Først senere kom resten.

Vi syntes selv vi klarede 1 skoledag i 1 klasse helt pænt og nu gjaldt det om at prøve alle de opsparede ideer fra studietiden i virkeligheden. Og det gik, hvis man holdt ambitionerne på et passende niveau. På skolen var der næsten uanede muligheder for at prøve ting. Men 8 forskellige klasser i fysik/kemi og 3 i matematik var måske for mange ansigter at lære på en gang. De første år var Hyldagerskolen meget en 'gør det selv skole' med spritduplikator, indkøb og rekvisitioner og evindelige budget diskussioner.

Skolens kontor besøgte jeg vel knap en gang om måneden. Og afd. B og C kunne ligeså godt have været på andre skoler i kommunen. Det var den lille skole i den store.

Elevernes buer

En af skolens styrkesider, var at forældre og børn i 70'erne var meget interesserede i nytænkning på skoleområdet og en stor ansvarfølelse overfor hinanden. På utallige forældremøder fik vi opbakning til at spille teater, tage på ture, lave featureuger, emnetimer. Der blev diskuteret meget i klasserne. Og eleverne kunne være hjælpsomme. I en time var der pludselig en hest ved den åbne havedør til klassen. Jeg blev lidt nervøs, da jeg troede, at nu skulle jeg tage affære. Men børnene i klassen kendte heldigvis hesten, og trak den hjem til dyregården. Jeg havde ikke kunnet klare det selv. Indendørs gik man i strømpesokker, dels for ikke at svine (de pæne) tæpper, og dels for ikke at kunne sparke hårdt til døre og kammerater. Eleverne lagde plastiklommer over siderne i engangsbøgerne og skrev med glaskridt, der altid knækkede. Når stykkerne var regnet, blev det hele visket ud. Bogen kunne så genbruges. Allerede dengang var skolen miljø- (og økonomi-?) bevidst.

Den lejrskolemæssige bue

Min første lejrskole var sammen med Niels og Hanne til Harzen. Billigt skulle det være og der var lejet en bus, der tabte slidbanen på autobahn i Tyskland. Det måtte Niels klare på tysk i nødtelefon og regnvej. På vandrerhjemmet boede udover vores elever en flok tyske konfirmander, der larmede helt uudholdeligt og jeg skulle dæmpe dem!

Jeg gik ind og sagde et eller andet på tysk - åbenbart på den rigtige måde, så der blev ro.

Næste dag kiggede der Pfarer anerkendende på mig.

Nu var jeg rigtig lærer!

Den udviklingsmæssige bue

Lige fra min første dag på skolen opdagede jeg, at Hyldagerskolen var en skole i konstant udvikling. Mange af de ting man prøvede på skolen i 70'erne, kan man nu støde på som nyskabelser i den ny folkeskolelov. Hyldagerskolen har gennem årene givet mig mulighed for mange forskellige arbejdsopgaver, så jobbet hele tiden har forandret sig og været spændende.

Karsten Overgaard